

Skavlan lover «sterk musikkhøst»

STOCKHOLM: Fredrik Skavlan er aldri fornøyd – til tross for at han har intervjuet en lang rekke celebriteter og mot-tatt en rekke priser.

– Vi har gjort uendelige mange show, men vi har aldri fått til det perfekte showet eller det perfekte intervjuet. Det er derfor jeg fortsetter,

sier han til TT Spektra. Fredag var det premiere for første program ut i åttende sesong av «Skavlan». I intervjuet sier han overrasket: – Oi, har det blitt så mange. Da har vi holdt på lenge. Årsaken til at han aldri er fornøyd med innsatsen, forklarer han slik: – Som regel er

det noe jeg henger meg opp i. Det blir aldri hundre prosent. Men så lenge jobben fortsatt føles utfordrende, vil han fortsette. Siden spør det: Han fastslår at «det er dette jeg kan», og at «er svært få andre ting jeg kan gjøre på TV». Nytt i denne «Skavlan»-runden er at noen av program-

mene spilles inn i BBC-studioet i London, for å kunne få med de største internasjonale navnene. Skavlan vil ikke rope mer om høstens gjesteliste til TT Spektra, men sier den ser «ekstremt lovende ut».

– Vi har en veldig sterk musikkhøst, det vet jeg allerede nå. (ANB-NTB)

Åttende sesong: Fredrik Skavlan. FOTO: MÅRTEIN LEVIN, SVT/ANB

Delte ut Jahre-pris

OSLO: Årets Anders Jahres kulturpris er tildelt lyrikeren Jan Erik Vold og oversetterrek-teparet Kari og Kjell Risvik. I samråd med prisutvalget har de tre vinnerne utpekt vinnere av Anders Jahres pris for yngre kunstnere. De to er forfatteren Kaja Scherven Mollerin (32) og oversetteren

Cristina Gómez Baggethun (33). Prisene er på til sammen 1,2 millioner kroner, og overrekkes i Oslo universitets aula torsdag 6. september. Hovedprisvinnerne mottar hver 500.000 kroner, mens vinnerne av prisene for yngre kunstnere mottar 100.000 kroner hver. (ANB-NTB)

Velklang: Frei kirke får nytt flygel.

Nytt flygel i Frei kirke

FREI menighetsråd har kjøpt nytt flygel til Frei kirke, opplyser kantor Rune Tylden. Etter at flere merker og modeller har blitt vurdert og prøvd, falt valget på et Sauter Omega-flygel.

– Sauter er en piano- og flygel-fabrikant med røtter helt tilbake til 1819. Flygelet har en

kostnad på 400 000 kroner og har i hovedsak blitt finansiert gjennom gave fra Sparebankstiftelsen DNB og via inn-samlinger og ulike private og firmagaver, sier Tylden. Holte & Bakke pianoverksted i Oslo er leverandør av flygelet.

Lett på foten: Utrolig hvor fort bakrusen forsvinner når man får en konjakk. Først en i den ene foten, så en i den andre. Fra venstre Sverre Johan Aal, Simon Andre Jacobsen (skjult bak Marius Roth Christensen) og Aleksander Mork.

Proft kor: Eli Beate Vevang (ytterst til venstre), Gunvor Wendt (delvis skjult), Kirsti Moen, Målfrid Wulvik Grimstad, Solfrid Naas, Wenche Knudtsen (helt bak), Britt M. Knudseth (nesten helt skjult), Maria Skaret, Kari Laugtug og Torunn M. Solem.

Og de er lykkelige: Åshild Skiri Refsdal får til slutt Kongen; Marius Roth Christensen.

Mor og datter: Solveig Andsnes og Henriette W. Lyngvær.

Varm mottakelse: Orre Heite (Odd Arne Halaas) må finne seg i litt av hvert når han oppdages av Helga Botn (fra venstre), Turid Røen Kroknes og Knut Marius Djupvik.

Vilt, vått og vakkert

«DONNA BACALAO»

er villere, heitere og vakrere enn noen gang. Da spiller det nesten ingen rolle at regnet oser ned et par timer.

Det ble en strålende premiere på relanseringen av «Donna Bacalao» på Vikaneset torsdag. Nye solister slo ut i full blomst, kor og orkester spilte vakkert på lag med kostymer, lyssetting, scenografi og kulisser.

Men mest påfallende var det at hele drivet var et annet. Mer energisk, mer sprudlende.

Mye nytt ► Det var all grunn til å være spent foran årets

«Donna Bacalao».

Etter tre sammenhengende år, ble det stopp i framføringene i fjor. Operaen i Kristiansund benyttet anledningen til å gjøre endringer i de fleste rollene, men selv dyktige sangere og skuespillere trenger tid til å øve inn så store roller.

I innspurten ble klippfiskmusikalen plaget med dårlig vær. Tirsdagens øving ble avlyst. Da er det ekstra gledelig å kunne slå fast at premieren ble en flott opplevelse. Et tungt regnvær startet samtidig med at vraker Øyvind Erik Jensen ropte forestillingen i gang, men nedbør er ikke donnaens verste fiende.

Det er vinden som kan ødelegge i amfiet på Vikaneset. Og den var på lag med arrangøren torsdag. Når man har sett

«Donna Bacalao» så mange ganger som jeg har gjort, er det uproblematisk å få med seg handlingen generelt og de fleste detaljer.

Om en førstegangstilskuer opplever det på samme måten, er jeg mer usikker på. Historien (skrevet av Stig Nilsson) som fortelles kan fortsatt strammes inn. Dramaturgien blir for ujevn.

Likevel mener jeg at årets «Donna Bacalao» er tydeligere enn noen gang. Det skyldes at mange aktører er blitt enda tryggere på sine roller og at hele laget fungerer bedre sammen.

Muligens har Ronald Rørvik også gjort noen andre, små grep, uten at jeg skal påstå at jeg la merke til det. I så fall er det vel slikt som kalles god regi.

Vakker musikk ► «Donna Bacalao» er full av vakker, melodios musikk. Frode Alnæs vet hvordan man lager låter som fenger, og i Lars Erik Gudims arrangementer har tonene fått den beste innpakning.

En begeistret regissør Ronald Rørvik uttalte i forrige uke at det er få oppsetninger av denne typen som har så mye musikk i seg som «Donna Bacalao». Det har han sikkert rett i.

Jeg vil føye til at også bredden i musikken er imponerende. Her er det latinamerikanske rytmer, nærmest klassiske arier, duoer, tersetter og solo på el-gitar.

Troverdig ► Solveig Andsnes er den tredje donna Bacalao i løpet av de fire årene som musi-

kalen har vært oppført. Det kan skyldes tilfeldigheter, men også at man er på leting etter den rette.

Andsnes er en helstøpt og troverdig donna, kanskje den mest troverdige noen gang. Og i hvert fall den heiteste. Hun har et godt grep på dialekten, slett ikke uvessentlig når man står på et klippfiskberg ute på nordmørskysten.

Hun er ikke den mest typiske sangeren av hovedrolleinnehaverne, men er kanskje den aller dyktigste på scenen. Andsnes er kommet for å bli.

Det samme vil jeg så absolutt påstå om Marius Roth Christensen. Med sin klassiske måte å synge på, gir han Kristiansundskongen en autoritet som er helt nødvendig for at forestillingen skal henge sammen.

Operasangeren taklet de lysse-partiene utmerket, og har en diksjon som bærer langt utover amfiet på Vikaneset.

Gjennombrudd ► Jeg tror vi var vitne til et musikalsk gjennombrudd på Vikaneset torsdag.

Knut Marius Djupvik er nyutdannet og har gjort noen mindre roller, men aldri noe så stort som Ryktebørsen. Å skulde etterfulgte Nils Harald Sødahl kan skremme vannet av de fleste, men Knut Marius landet så absolutt på begge beina.

Det er ikke akkurat en 24-åring vi ser for oss som Ryktebørsen, en veteran på bergan og med mange lausunger. Men Knut Marius klarer å gi rollen nok tyngde. Og han avslører et

stort sangtalent, både i de røffe partiene og i balladene.

Brorner Hallvar (Klæppesfesk-Olsen) synger minst like godt. Og han har både glimt i øyet og er lett på foten. Brødrene er et funn!

Morsomt ► Odd Arne Halaas får spille ut sitt talent som Orre Heite, en figur som jeg fortsatt ikke helt har fått taket på – og som kanskje burde vært kuttet ut.

Turid Røen Kroknes har stålkontroll på Åttemannsenka, og leverer noen av de fineste sangprestasjonene, blant annet sammen med Andsnes og Trollkjærringa Helga Botn helt i starten av musikalen.

Åshild Skiri Refsdal er morsom og oppsiktsvekkende som kongens fjollete kone, mens

Trond Sæterøy glir godt inn som den nye Klakkøren.

Sverre Johan Aal, Aleksander Mork og Simon André Jacobsen er også denne gangen klerker og snekkere. Det er en fornøyelse både å høre og se disse tre karene, når de (som klerker) tripper rundt i sine grå, elegante dresser og gjør sine små trinn.

Proft kor ► Det er mange korsangere i aksjon under «Donna Bacalao», i flere funksjoner. Scenisk blir de bare bedre og bedre, det gnistrer gjennom hele forestillingen. Lyden høres god ut og bærer bra.

I en time og tre kvarter er koret i sving. Torsdag regnet det nesten hele tiden, men jeg klarte ikke å registrere ett

eneste øyeblikk hvor koret virket preget av forholdene. Proft! Danserne er med på å skape liv, men gir også forestillingen et eksotisk preg. I år har man slitt med å få tak i mannlige dansere, men det var det vanskelig å legge merke til torsdag.

«Donna Bacalao» har mye musikk som kan males med bred pensel. Derfor kan man gjerne bruke et stort orkester. Kjell Seim må nøye seg med 21 musikere, men det fungerer utmerket. Med stor avstand mellom orkester og scene er imponerende å høre hvor godt samkjørte man er, og hvor greit det går når dirigenten vil skifte temp.

Fikk svar ► «Donna Bacalao» er et eventyr av en forestilling.

Lyssettingen (designet av Hans-Åke Sjøquist) er et kapittel for seg og av uvurderlig betydning for helheten. Scenerigget (Sunniva Bodvin) er som en kube, som kan knas og dras i alle retninger. Og kostymene (Anne Spets) er vakre og troverdige. Mange spørsmål sto åpne foran «Donna Bacalao» 2012. Torsdag kom noen av svarene, og de var udelte positive.

Men tidspunktet for oppsetningen kan fortsatt diskuteres. Jeg er ikke sikker på at september er en bedre måned enn august.

ELIF ODDE
elif.odde@tk.no

BJØRN HANSEN (FOTO)
bjorn.hansen@tk.no